

ДАЛЬБАРААНУУД

Минии модондо гарахаа түхээржэ байхада:

— Намда дальбараанууды асараарай,— гэжэ заахан ашамни захяа һэн.

— Заатагүй асархаб,— гэбэб.

Бургаананай захада байха ёһотой гэжэ моринһоо буубаб.

Бuumсаарни, заахан шубуун хард гэжэ ниидээд, холо ошонгүй һуушаба. Дүтэлбэб. Тэрэмни дахин ниидээд, һуушаба.

Даляа гэмтэһэн байгаа гээшэ ха, энээниие бариха ёһотой гэжэ намнабаб.

Тэрэмни хүсэгдэбэгүй. Далинииньшье гэмтэһэн хэбэр үгы.

Би мориндоо ошобоб. Тэрэ шубуухай намай дахаад ниидэбэ. Харан гэхэдэм, мориноймни хүлэй хажууда зөөлэхэн, зохидхон уурхай соо зааханууд, борохонууд дальбараанууд һуужа байба.

Ехэ баярлажа, табан борохон дальбараа тооложо, малгай соогоо хэбэб.

Гэнтэ харан гэхэдэм, мүнөөхи шубуухай далинуудаа дарбагануулжа, ехэ хайратайгаар абяа гаража байба. Малгай соохи дальбараануудни нариихан һула дуугаар харюусаба.

Би ехэ хайрлажа, дальбараанууды уурхай соонь хэжэ, мориндоо мордоод, харибаб.

— Юундэ дальбараанууды асарбагүйбши? — гэжэ ашамни уйлахаяа һанаба.

— Минии асарха гэхэдэ, эжынь үгөөгүй,— гэбэб.

— Зай, һайн даа. Асараа һаашни, эжынь бархирха байгаа,— гэжэ ашамни баяртайгаар дуугарба, энезбэ.